

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

viiij. De rapientibus bona Christianorum naufragantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

Lata actio de, non incurritur excommunicationem; quod ante Bullam Clementis VIII. erat certum, cum in illis expressis fuerunt actiones predictae; Nunc vero res magis dubia est, cum actionibus illis praetermissis, excommunicantur huiusmodi piratae discurreres per mare, nihilominus tamen probabilis est, non incurtere, etiam si intentione depraedandi, aut occidendi ingrediatur mare armati, si re ipsa aliquam actionum praedictarum non exequantur, cum excommunicatio non nisi ob actum externum commissum feratur, ex Calet. in verbo, excommunicatio, in principio, Mart. Ledesma. 2. 4. q. 26. art. 2. pag. 354. col. 3. & communi DD. sententia.

6 Sed neque etiam in huius censuram Canonis incidit quipiam executione qualicumque harum actionum; Si enim negotiandi gratia aliquis navigaret, prout faciunt communiter nauae, & exorta inter eos rixa, aliquem occidant, etiam si deliberate, & post aliquod tempus; aut qui in mari in quo vehitur, aliquid furtum surripere, non incurretur excommunicationem, quia hic non excommunicantur simplices fures, & homicidae simplices, sed piratae, & latrones; sed neque etiam qui in fluminibus depraedantur, excommunicationem Bullae incurretur, dummodo principaliter in fluminibus depraedetur, ut colligi potest ex voce illa *Martini*, qua voce significatur depraedationem, occisionem, aut aliquam aliarum actionum fieri debere in *Mari*, ad hoc ut excommunicatio haec locum habeat, ut Nauar. in Manual. cap. 27. num. 59. vers. *Tertia*. & Sebast. Medices, par. 2. Summa, tit. 9. quaest. 78. num. 151, annotarunt; quamvis negandum non sit, quin si quis principaliter ingrediatur mare, & dum navigat per mare, ad breue aliquod tempus, vel aquandi causa, vel aliqua alia de causa ad litus appelleret, & ibi depraedaretur, murtiaret, vel occideret, & censuram hanc incurretur, quia talis verè & proprie principaliter in mari nauigare censetur.

7 Persona vero accessoriae sunt tres, scilicet, fautores, receptatores, & defensores huiusmodi piratarum, & latronum, quod intelligendum est dummodo scienter haec faciant. Et quamvis Nauar. in Manu. cap. 27. num. 59. & Sebast. Medices vbi supra, velint etiam comprehendere consulentes, nihilominus tamen probabilior opinio est, eos non contineri, iuxta ea, quae in fine superioris capituli dicta sunt.

Duo tamen dubia sunt circa Canonis huius intelligentiam; *Primum est*, An Christiani, qui ab infidelibus capti sunt, excommunicationem hanc Bullae censuram incurrant, si in nauibus piratarum infidelium contra Christianos versentur? *Alterum est*, An depraedantes infideles censuram istam incurrant?

8 Quoad priores dicendum est, si tales coactè remigant, quamvis ut plurimum peccent mortaliter, ita remigando contra fideles, & cooperando ad huiusmodi depraedationem, mutilationem, & occisionem fidelium, ex Nauar. in cita quorundam, Notab. 1. num. 9. & num. 11. & num. 14. de Iudaeis, & in Manu. cap. 27. num. 63. versic. Septima, & consil. 3. 1. de sentent. excommunicat. adhuc tamen probabile mihi est, etiam tunc quando remigando peccant mortaliter, in excommunicationem hanc non incidere. Ratio, quae me mouet, haec est; quia peccati mortalis ratio ex iure naturae dependet, ratio verò censuræ ex iure humano desumitur; ius verò naturae obligat etiam cum euidenti, & certo periculo vitae, ius autem humanum ex iure naturae cum talis mortis periculo, ut plurimum & communiter non obligat, cui consequens est, quod licet hi remigando contra ius naturae, mortaliter peccent, excommunicationem tamen hanc, quae est iuris humani non incurunt. Non enim credendum est, Ecclesiam, quae pia, & misericors mater est, pauperes istos captiuos cum tali periculo mortis excommunicare velle, cum ad solam vitae conseruationem remigare censeantur, alioquin ab infidelibus occidendi; & hoc tandem fateatur Nauar. in d. Notab. 1. num. 18. versic. Tertium, & in Man. cap. 27. num. 63. versic. Septima, & consil. 3. 1. de sentent. excommunicat. immò etiam Card. Toletus in explicatione Bullae Censuræ, §. 5. in fine, in eadem sententiam inclinat. Sin verò tales sint, ut non coacti, sed tanquam spontanei hoc faciant, ut sunt ij, qui gubernatio-

nem in ipsis nauibus infidelium exercet, tunc quidem excommunicationem procul dubio incurunt, cum gubernationis officium communiter voluntarium potius sit quam coactum.

9 Quod verò ad posterius dubium attinet dicendum est, eos solos excommunicationem hanc incurtere, qui piratiam hanc artem contra Catholicos, & fideles exercent, & huic plurimum fauet cap. Excommunicationis, de raptor, vbi mentio fit Christianorum tantum, hoc est, eorum, qui Christianos depraedantur, rebusque suis spoliant. Vnde Piratae Christiani depraedantes naues infidelium, non excommunicantur, ut expresse docet Card. Toletus, in exposi. Bullae Censuræ, §. 2. in fin. cum incredibile non sit Ecclesiam, infideles sub tam graui censura protegere velle. Immo probabile omnino est, neque haereticos, eos maxime, qui Catholicis infesti sunt, quales sunt hoc tempore Angliae, & Flandriae haeretici, hoc Canone protegi, aequum enim non est, ut qui Ecclesiam totis viribus oppugnant, Ecclesiae spiritualibus armis defendantur, ut in simili tradit Alphonsus Vualdus in expositione Bullae Censuræ, num. 30.

De Rapientibus bona Christianorum naufragantium.

Cap. VIII.

S Y M M A R I V M.

- 1 Rapientes bona Christianorum naufragantium, in Bullae censuram incidunt.
- 2 Excommunicationem quartam Bullae censuram, ut quis incurrat, quas actiones exercere debeat.
- 3 Raptus, actio est per se, simpliciter mala, & prohibita.
- 4 Proiecta, aut in littore inuenta retinens, an, & quando excommunicationem incurrat.
- 5 Naufragantium bonis iure ciuili prouisum est, & vbi.
- 6 Naufragantium bonis iure Canonico prouisum, & etiam Bullae censuram.
- 7 Naufragantium infidelium bona auferens, excommunicationem Bullae censuram non incurrit.
- 8 Bona derelicta, a quocumque licite usurpari possunt, et quae pro talibus habenda sint.
- 9 Proiecta in mare vi tempestatis, quando pro derelictis habenda sint.

1 **E**Xcommunicatione Quarta fertur in haec verba: *Item excommunicamus, & anathematizamus omnes & singulos, qui Christianorum quorumcumque Nauibus tempestate, seu in transuersum (ut dici solet) iactatis, vel quoquomodo naufragium passis, siue in ipsis nauibus, siue ex eisdem eiecta in mari, vel in littore inuenta, cuiuscumque generis bona, tam in nostris Tyrreni, & Adriatici, quam in ceteris cuiuscumque maris Regionibus, et littoribus, surripuerint. Ita ut nec ob quodcumque priuilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque pretextum excusari possint.*

2 *Materia huius Canonis, ut notat Caietan. verbo, excommunicatio cap. 23. est latrocinium, furtum, seu rapina bonorum Christianorum naufragantium; & quoad personas vniuersalis est; Quoad actiones verò vnam ponit, scilicet, surripere huiusmodi bona, in Bulla verò Gregorij XIII. quam explicat Nauar. in Man. c. 27. nu. 60. expresse duæ actiones, scilicet, Rapere, & ab aliis rapta scienter recipere.*

3 *Circa primam verò actionem, quae est surripere, quamvis Caiet. vbi supra, & cum secutus Nauar. in Man. c. 27. nu. 118. dicant ad excommunicationem hanc incurrendam non*

non iufficere, quod quis rapiat illa bona, nisi etiam retineat illa bona cum mora restituendi; Mihi tamen verior videtur, immo, & certa contraria sententia, ex solo raptu huiusmodi bonorum incurri excommunicationem; si qui dem rapere, actio est per se simpliciter mala, vnde in hac Bulla Clementis VIII. simpliciter & absolute per illam fertur excommunicatio, nulla facta mentione morae retentionis, vnde eo ipso quod quis huiusmodi bona rapit, excommunicationem incurrit.

4 *An vero excommunicatus sit, qui non rapit ipsa bona, sed postquam proiecta sunt, aut in litore inuenta, retinet sibi?*

Respondeo, cum qui reciperet, ac retineret bona huiusmodi ad solum usum ad tempus, non incidere in censuram excommunicationis duabus his conditionibus concurrentibus, quarum una est, quando Dominus rei acceptae non scitur, aut sciatur, abiens sit; altera est, si is, qui rem illam accipit, probabiliter sperat Dominum rem rei non habere pro derelicta, sed illam repetituram, & pro ea misitum habita notitia rei acceptae, & ipse interim animum habeat rem illam restituendi vero Domino sine vlla deterioratione, & satisfaciendi de deterioratione si aliquam fecerit culpa sua; Ratio est, quia in hoc casu nullum damnū patitur Dominus, nec vlla ei fit iniuria, sed potius vilitatem, & commodum inde consequitur, dum res suas saluas recuperet, & si hoc solum voluerunt Caietan. & Nauatr. vbi supra, non male censerant; si vero res, & bona huiusmodi recipiat cum intentione retinendi ea, & in usum, & commodum proprium conuertendi, verè excommunicationis censuram incurrit, quia retinere, aut recipere rem alienam, solum ad proprium usum invito Domino, etiam si non intendat acquirere Dominium ipsius rei furum est. l. i. ff. de furtis, & ideo sufficiens materia excommunicationis, vt constat, & expresse tradit Viualdus in expositione Bullae Cœnæ, num. 31. & 32. & num. 3. vbi affirmat, quod licet olim per Bullam Gregor. XIII. similem excommunicationem incurtebat tertius accipiens talia bona ab ipso furripiente de nauis, vel litore, prout colligitur ex illis verbis in Bulla Gregor. XIII. contentis. *Qui scienter sibi acceperint, aut ab alijs rapta, seu accepta, scienter receperint*: per hanc tamen Bullam Clementis VIII. constat, talis excommunicatio maior ad tertiam personam non extenditur. Quamvis cognito domino nauis, vel rerum ablata tertia illa persona, rem a furripiente acceptam, vel emptā, restituere teneatur, iuxta ea quae de restitutione rei bona, vel mala sine possessione latius in materia restitutionis dicemus.

5 *Sciendum autem est, tam iure Ciuili, quam iure Canonico prouisum esse bonis naufragantium; Iure ciuili quidem, l. 1. & 3. ff. de incend. ruina, & naufrag. & l. in eum, & l. idem. C. de furtis, & Authen. Nauigia, de furt. vbi etiam abrogatur omnis contraria consuetudo, & constituitur simul publicatio bonorum contra huiusmodi delinquentes; vbi in Auth. citata, excipiuntur duo casus: Primus est, si naues, quae naufragium passae sunt, infidelium sint: Secundus est, si sint naues piraticae etiam fidelium.*

6 *Iure vero Canonico eisdem etiā bonis sufficienter prouisum est, tum in c. excommunicationi, de raptor. tum in Bulla Cœnæ, vbi in vtriusque locis prouidetur duobus modis, illis bonis, quae per mare vehuntur. Primo quidem, quamdiu bona illa salua sunt in ipsis nauibus quoquo modo, prouidetur illis in d. cap. excommunicationi, de rapt. in prima parte illius capitis, & in Canone 3. Bullae cœnæ. Secundo, quando bona naufragium passa sunt, vel in nauibus, vel extra proiecta sint in mare, vel in litus, prouisum est illis bonis in secunda parte, d. cap. excommunicationi, §. Illi etiam, & in Bulla cœnæ in hoc Canone 4. vbi excommunicantur tam spoliantes, quam rapientes bona naufragantium, sed excommunicatio, d. c. excommunicationi, de raptor. non est reseruatā; in Bulla vero cœnæ reseruatā est a tempore Pij V. habetur eodem in Bullis Pij V. Gregorij XIII. & Summorum Pontificum subsequenium. Quibus addo, quod primus ille casus, qui exceptus est in iure ciuili in Authen. Nauigia. de furtis, in Bullis etiam cœnæ Domini exceptus est, vt ex verbis ipsius Bullae constat, vbi pro-*

teguntur solum bona Christianorum. Secundus casus etiam excipiebatur in Bulla Pij V. non tamen in Bulla Greg. XIII. Sixti V. aut Clementis VIII. vnde dubitatur, an hanc Bullam iuxta iura ciuilia intelligere debeamus; maxime cum hic nulla fiat iuris Ciuilis derogatio, & quamuis probabile sit ita intelligi posse, consulenda tamen est Sedes Apostolicae declaratio.

7 *Aduertendum etiam est illud, quod de nauibus Christianorum in hoc Canone dicitur, sic intelligendum esse, vt non solum ratio nauium, quibus res deferuntur, habenda sit, an scilicet sint Christianorum, vel infidelium; sed etiam ratio ipsorum bonorum habenda est, an fidelium fuerint, vel infidelium, si quidem si naues sint fidelium, bona verò infidelium, auferendo bona naufragantium, non incurritur excommunicatio, e contra verò si naues sint infidelium, & bona Christianorum sint, auferendo bona incurritur excommunicatio, id quod ex verbis Bullae, & legislatoris intentione colligitur, solum enim mentio fit rapienium bona Christianorum, & Summi Pontificis intentio est, vt bonis fidelium prouideatur. Cuius sententiae etiam est Alphonsus Viualdus in expositione Bullae Cœnæ, n. 29. qui num. 30. eandem rationem esse docet Hereticorum baptizatorum, vel Christianorum, qui fidem Christi negantes, facti sunt Turcae, talium enim bona rapientes non sunt excommunicati, ob identitatem mentis legislatoris.*

Ad eo autem huiusmodi bonis naufragantium in hoc Canone Summus Pontifex prouidere voluit, vt omnia Privilegia, Leges, Consuetudines, & possessiones etiam longissimi temporis reuocet, & annullat. Vnde Principes, qui leges de confiscatione bonorum naufragorum constituunt, nullo modo excusari possunt, cum tales leges corruptiones sint potius legum, & bonorum morum, & contra omnem aequitatem latae, quia afflictio non est addenda afflictio, vt rectè Palud. 4. dist. 18. q. 3. art. 4. §. sequitur de castibus, vt sic Tertius Tabiena, verbo, excommunicatio, §. casu 25. num. 4. §. Tertio, Caiet. verbo excommunicatio, c. 23. in fine, & Nau. in Man. c. 22. n. 118. annotant; immo in cap. excommunicationi, & ibi glos. in verbo, Regulam fidei. de raptor. tales regulae fidei aduersari dicuntur, cum secundum fidei regulam, proximum sicut nos ipsos, diligere tenemur. Matth. 22. Vnde non excusantur Principes iniustus modi bona accipientes, nisi accipiant cum intentione reddendi ea veris Dominis, quoadcunque compareant, quibus non comparentibus in pios vsus distribuunt, vel de consilio Episcopali addere possunt ad defensionem portus, vt Palud. & Tabiena tradunt. Nae valet excusatio, quod in naufragio merces proieciens, eas pro derelictis habeat, & sic nullus hominis sint, & propter hoc occupari concedantur, quia ille nunquam eas pro derelictis habuisset, si reuidentem se posse sperasset, vt praefati auctores, vbi supra testantur.

8 *Hae autem, quae diximus, vera sunt, dummodo bona illa verè pro derelictis non habeantur; Si quidem bona derelicta, etiam si ex tempestate proiecta, aut dispersa sint, a quocunque hinc vsurpari possunt; talia verò censentur ea, quae Dominus ea mente abiicit, vt nolit illa esse in numero rerum suarum, vt habetur in Institut. de rerum donatione, §. fin. vbi glos. notat duobus modis posse Dominum hac*

A D D I T I O.

* Adde. An autem censuram hanc incurrat, qui animo restituendi suo Domino accipit naufragantium bona, & postea mutans animum, & intentionem illam, incipit habere illa vt propria, absque mente restituendi ipsa domino suo affirmatiue responderet Vgolini. & Suar. hic, quem modum & eam incurrit, si animo malo a principio acceperit illa, quamuis postea facti poenitentes domino suo restituunt; huiusmodi enim poenitentia non facit quominus censuram illam incurrerint, aut ea iam incurra, saltem coram ecclesia, liberentur.

hac mente bona sua proijcere; *Primus est*, per actum propriæ voluntatis, quando scilicet ea intentione actuali bona sua abijcit, ut nolit amplius esse sua; *Secundus est*, in interpretatione iuris, quomodo, C. de latina libertate tollenda, l. 7. §. Sed scimus, dicitur: quod is, qui seruum agritudine periclitantem, de domo sua publice eiecit, nec ipse eum procurat, nec alteri commendat, &c. talis, inquam, iuris interpretatione seruum abiecit dicitur animo derelinquendi, unde si casu aliquo, seruus ille sanus euadat, liber efficitur.

Proiecta verò in mari vi tempestatis, aliquando pro derelictis haberi certum est, quando autem habeantur id valde difficile est iudicare. Potest tamen hoc ex quadruplici coniectura colligi; *Prima est*, ex ipsa re, eiusque natura, & conditione defumenda, si enim talis sit, quæ statim in mari peritura sit, pro derelicta haberi debet; ut v. g. si proijciatur in mare vasa plena faccero; Item si in altum mare proijciantur metalla, quæ propter grauitatem tendunt ad profundum, accipi possunt, quia recuperari non possunt. l. falsus, ff. de furtis. *Secunda* defumitur ex modo proijciendi, qui enim proijcit librum apertum in mare, censetur illum animo derelinquendi proiecit, secus si clausum, aut pannis involutum proiecit, ex gl. in d. c. falsus, §. fina, in verbo plerunq; & gl. in l. Qua ratione, ff. de acquir. rerum domin. & Panorm. in c. cum dilecti, nu. 11. de accusa. *Tertia est*, si Dominus rei post illam proiectam taceat, & neque per se, neque per alium illam quaerit, sic Feder. Con. fil. 17. & Angelica, in verbo, inuenta, in princip. & Syluest. in verbo, inuenta, quæst. 1. versic. Tertium, & verbo, Nau fragium, in fine, & hoc colligunt ex l. qui alleuandæ, ff. ad leg. Rhod. de iactu, vbi lex illa imponit necessitatem statim perquirendi res amissas, alioquin præsumitur habitas pro derelictis. *Quarta est*, si res illa proijciatur in mare extra præsens periculum grauis tempestatis; cum enim in hoc casu necessitas non vigeat ad proijciendum, præsumitur animo derelinquendi proiecit. De qua re pluralegi possunt apud auctores citatos, hæc interim pro excommunicationis quartæ Bullæ cœnæ explicatione, dicta sufficiant.

Contra imponentes noua pedagia, & gabellas, vel eas augentes. Cap. IX.

S V M M A R I V M.

- 1 Imponentes noua pedagia, vel gabellas, aut eas augentes, excommunicantur.
- 2 Excommunicatio quinta Bullæ cœnæ, contra imponentes noua pedagia, lata, quas personas, & actiones continet.
- 3 Excommunicatio contra gabellas nouas lata, quanta antiquitatis sit.
- 4 Pedagium unde sit dictum, & quid propriè sit?
- 5 Pedagium personis Ecclesiasticis, sine Summi Pontificis licentia, licitè imponi non possunt.
- 6 Pedagium, vel gabellæ, de rebus, quæ causa negotiationis, vel mercimonij deferuntur, imponi licitè possunt.
- 7 Pedagium noua, aut gabellas imponentes, uel augentes, quando excommunicationem Bullæ cœnæ incurrant.
- 8 [Exigentes] quinam censi debeant, & quid propriè sit exigere.
- 9 Inuitus pedagium, vel gabellas soluere, quis dicatur.
- 10 Imponentes taxas, tallias, præstantias, & alia similia onera, excommunicationem Bullæ cœnæ non incurrant.
- 11 Pedagium licitè, a personis prohibitis exigens in excommunicationem Bullæ cœnæ non incidit.
- 12 Pedagium noua, quæ propriè censenda?
- 13 Pedagium noua, vel gabellas imponere, quinam potestatem habeant.

14 Imperator pedagia noua licitè imponere potest.

15 Reges omnes, in suis regnis licitè pedagia noua imponere possunt.

16 Papa, & Concilium Generale, gabellas de nouo imponere possunt.

17 Consuetudo præscripta potestatem imponendi pedagia, & gabellas dare potest.

18 Pedagium noua, quilibet supremus Princeps, superiorem, ad quem de eius sententijs appellatur, nõ recognoscens, imponere licitè potest.

19 Res publica libera merum, & mixtum imperium habens, imponere potest gabellas, & pedagia noua.

20 Pedagium noua, & gabellas, quinam Duces, & Barones sine Papa licentia imponere nequeant.

EXcommunicatio Quinta fertur in hæc verba: *Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in terris suis noua Pedagium, seu gabellas, præterquam in casibus sibi a iure seu ex speciali Sedis Apostolica licentia permissis, imponunt, vel augent, sed imponi, uel augeri prohibita exigunt.*

Canonis istius materia, ex Caieta, in Summa, verbo, excommunicatio, cap. 71. est libertas humana ab oppressione illicitarum gabellarum; Et quoad personas, est vniuersalis; Quoad actiones, tres actiones ligat; prima est, imponere noua pedagium, & gabellas sine licentia, & auctoritate; Secunda est, augere pedagium, & gabellas sine licentia; Tertia est, exigere pedagium prohibita, seu gabellas prohibitas imponi, vel augeri, & omnes tres sunt actiones principales.

Quæ excommunicatio antiquitus in Bulla cœnæ posita fuit, ut colligitur ex Glof. in Clem. 1. in verbo, Generales, de iudicijs, & in Bulla Martini V. apud S. Anton. 3. par. tit. 25. cap. 72. & in Bulla Iulij II. apud Caieta. vbi supra, & Martin. Ledes. 2. 4. q. 26. art. 2. pag. 356. reperitur, & in omnibus Bullis Summorum Pontificum recentiorum; sed in Bulla Martini V. excommunicabantur solū imponentes noua pedagium, & in Bulla Iulij II. excommunicati solum erant imponentes noua pedagium, & exigentes pedagium prohibita; postea verò in alijs Bullis recentioribus additū est, vel augent ea pedagium, seu augeri prohibita exigunt; & merito: quia non solum iniustitia, & iniquitas est pedagium noua, & gabellas imponere, sed etiam ea augere; Quia ratio huius prohibitionis est, ne Domini exhauriant pecuniã subditorum; quod æquè fit per augmentum antiqui pedagij, sicut per impositionem noui equalis dicto augmento, ex Summa Angelica, in verbo pedagium, nu. 6. Syl. verbo, excommunicatio, 7. nu. 54. excommunicatione 19. & Tabiena, in verbo pedagium, nu. 7. §. Sexto, & Card. Toletio, in explicatione Bullæ cœnæ, §. 3. dub. 3. & Sebast. Medice, in Summa, de peccat. capit. tit. 9. q. 78. nu. 86.

Est autem pedagium a pede dictum, quia datur a transeuntibus in locis constitutis a Principe, vel ab eo, qui super hoc auctoritatem habet, ex glof. in cap. super quibusdam, in verbo pedagium, de verb. signific. & Syluest. verbo Gabella, num. 3. versic. Quarto, & Tabiena, verbo, excommunicatio, 5. casu 19. num. 1. & verbo, pedagium, in princip. Cardinali Toletio in explicatione Bullæ cœnæ, §. 3. dub. 1. vocatur autem propriè tributum quod accipitur pro transitu viarum, aut pro mercibus inuectis, & solui solet pro fabrica, seu conseruatione pontium, aut nauium ad transferendum, vel etiam pro aptatione viarum, & idem ferè significat Gabella, seu Duana, & hoc in loco accipiuntur vtraque prout significant quodcunque tributum, quod imponitur pro transitu viarum, aut pro mercibus inuectis.

Dubium autem est, quanam impositio, seu augmentatio pedagogiorum, seu Gabellarum prohibita sit in hoc Canone; Pro cuius intelligentia sciendum est, triplici ex capite pedagium posse esse iniusta;

Primo, ex parte personarum, quibus imponuntur, & sic non licet personis Ecclesiasticis huiusmodi tributa imponere, sine licentia Summi Pontificis, & imposita, sunt iniusta, &